

บรรณานุกรม

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการเขียนวิทยานิพนธ์. พระนคร: ชุมชมสหกรณ์การขายและการซื้อแห่งประเทศไทย, 2511.
- บุญสม นาวานุเคราะห์. "โครงการจัดการไม่รู้นั่งสือ," วารสารการศึกษาผู้ใหญ่, 6 (กันยายน, 2512), 2.
- รุ่ง แก้วแดง. "การประเมินศึกษามองจากตัวเลข," ศูนย์ศึกษา, 18 (มกราคม - กันยายน, 2515), 34-40.
- วิชาการ, กรม. กองการวิจัย. "การทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2505," การวิจัยทางการศึกษา, 10 (กันยายน, 2505), 1-29.
- _____. "การทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4," การวิจัยทางการศึกษา, 8 (มกราคม, 2505), 1-14.
- _____. "การทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของนักเรียนใน 4 จังหวัดภาคใต้," การวิจัยทางการศึกษา, 2 (พฤศจิกายน, 2502), 1-12.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.
- สามัญศึกษา, กรม. รายงานการวิจัยเรื่องสภาพการรู้หนังสือของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2512.
- _____. รายงานการศึกษาผู้ใหญ่ประจำปี 2510. พระนคร: กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา, 2510.

สามัญศึกษา, กรม. สถิติจำนวนห้องเรียน นักเรียน ครู และภารโรง โรงเรียนประถม
ศึกษา กรมสามัญศึกษา ประจำปีการศึกษา 2516. เอกสารอค์สำเนา.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.

_____. หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ 1, 2, 3. นครหลวงฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา,
2515.

_____. หลักสูตรและประมวลการสอนสำหรับโรงเรียนผู้ใหญ่ภาคหลักสูตราน. พระนคร:
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.

สามัญศึกษา, กรม. กองการศึกษาผู้ใหญ่. การศึกษานอกโรงเรียน (การศึกษาผู้ใหญ่)
2515. เอกสารอค์สำเนา. นครหลวงฯ: อักษรบัณฑิต, 2515.

_____. โครงการแก้ไขการไม่หนังสือแบบเบ็คเสร็จ. เอกสารอค์สำเนา, กองการ
ศึกษาผู้ใหญ่.

_____. รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่. นครหลวงฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515.

สายชู. "การศึกษา - การลงทุนในการอ่านออกเขียนได้," วิทยาสาร, 23 (กันยายน,
2515), 9.

Adult Education Division. Adult Education in Thailand 1972.

Bangkok: Krung Siam, 1972.

Ahmed, Mushtag. "Retention of Literacy Skills in Adults," Literacy
Work, II (May, 1973), 43.

Cass and Crabtree. Adult Elementary Education. New York: Noble
and Noble publishers, Inc., 1956.

- Dixon, W.J. and Massey, F.J. Jr. Introduction to Statistical Analysis. 3d ed.; New York: McGraw-Hill Book Company, 1969.
- Dye, Marjorie and others. Literacy; the Essential Skill. New York: Committee on World Literacy and Christian Literature, 1964.
- Edwards, Allen L. Experimental Design in Psychological Research. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1968.
- _____. Statistical Methods for the Behavioral Sciences. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1961.
- Garrett, Henry E. and Woodworth, R.S. Statistics in Psychology and Education. 5th ed.; New York: Longmans, Green and Co., 1958.
- Simmons, L. John. "Towards an Evaluation of Literacy and Adult Education in a Developing Country; A Pilot Study," Literacy Work, I (January, 1972), 80-83.
- Thailand. Ministry of Education. A Study of Nonformal Academic Program for Out - of School Population in Thailand. Bangkok: Division of Adult Education, 1972.
- UNESCO. Adult Literacy and Economic and Social Development. Bangkok: UNESCO, 1964.
- _____. Practical Guide to Functional Literacy. Paris: UNESCO, 1973.

Yamane, Taro. Elementary Sampling Theory. New Jersey: Prentice Hall, Inc., 1967.

_____. Statistics An Introductory Analysis. 2d ed.; Tokyo: John Weatherhill, Inc., 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ความมุ่งหมายของหลักสูตรและอัตราเวลาเรียน

ความมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 1, 2

หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น
2. ส่งเสริมให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางกายและจิตใจ ตลอดจนมีส่วนร่วมส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชน
3. ส่งเสริมให้เป็นพลเมืองที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย มีทัศนคติอันพึงปรารถนาสามารถอยู่และทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ควยดี
4. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสมรรถภาพในทางเศรษฐกิจ ให้รู้จักประกอบอาชีพและรู้จักใช้จ่ายเงิน

ความมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย

ระดับที่ 1

1. เพื่อให้เข้าใจภาษาไทย สามารถฟังและอ่านได้
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทย พูด เขียน แสดงความคิด และเป็นสื่อในการติดต่อ
3. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
4. เพื่อให้รู้ความสำคัญของภาษาไทย

ระดับที่ 2

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้คือพอสมควรแก่ความจำเป็นในชีวิตประจำวัน คือให้มีทักษะทั้งในการฟัง พูด อ่าน เขียน
2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการติดต่อ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และคิดค้นหาเหตุผล
3. เพื่อให้รู้จักรสของบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง พอเป็นพื้นฐานที่จะเรียนวรรณคดี

4. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นภาษาประจำชาติ และเป็นเครื่องมือสำหรับสื่อความคิดระหว่างคนในชาติ
5. เพื่อให้รู้จักใช้พจนานุกรม
6. ควรจะได้นั้นการฝึก ร. ล. ค. ให้อ่านได้ชัดถ้อยชัดคำ

ความมุ่งหมายของวิชาคณิตศาสตร์

1. ฝึกให้มีสมาธิ ความแม่นยำ ความรอบคอบ และความประณีตในการคิดคำนวณ
2. ฝึกให้เป็นผู้รู้จักคิดลำดับเหตุผลเพื่อการตัดสินใจได้
3. ฝึกให้เคยชินต่อการแก้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนและปริมาณในชีวิตประจำวัน โดยใช้หลักการเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์
4. เพื่อปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในการคิดคำนวณ
5. เพื่อให้รู้จักคุณค่าของคณิตศาสตร์
6. เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเบื้องต้นของคณิตศาสตร์
7. เพื่อให้รู้จักนำความรู้เกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ไปใช้ในวิชาอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกัน

เวลาเรียน

ให้มีเวลาเรียนสัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า 5 วัน ระดับที่ 1 และระดับที่ 2 วันละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาเรียนระดับละ 6 เดือน

อัตราเวลาเรียน

หมวดวิชา	จำนวนชั่วโมงในรอบ 6 เดือน
ภาษาไทย	70
คณิตศาสตร์	65
สังคมศึกษา	50
วิทยาศาสตร์	40
สุขศึกษา	15
รวม	240

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น

พุทธศักราช 2503

หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น มีกำหนดเวลาเรียน 4 ปี มุ่งหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก เพื่อให้สามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดีของชาติในระบบประชาธิปไตย กล่าวคือ ฝึกฝนอบรมให้มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

เกี่ยวกับความเจริญแห่งตน

1. ให้รักการศึกษาเล่าเรียน มีนิสัยชอบค้นคว้าหาความรู้ด้วยเป็นนิจ
2. ให้สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน
3. ให้มีความรู้ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สามารถใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวันได้
4. ให้มีทักษะในการฟัง การสังเกต และรู้จักใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับการงานโดยทั่วไป
5. ให้มีนิสัยในทางริเริ่มและสร้างสรรค์

6. ให้มีความรู้เบื้องต้นอันจำเป็นเกี่ยวกับสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บ ให้รักษาสุขภาพของตนจนเป็นนิสัย และให้มีส่วนช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชน
7. ให้สามารถช่วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และกล้าในทางที่ถูก
8. ให้รู้จักดูแลและนียมการ เล่นกีฬาและการ เล่นพื้นเมือง
9. ให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ร่างกายและจิตใจ
10. ให้รู้จักคุณค่าของความมั่งคั่ง และศิลปะ
11. ให้ยึดมั่นในศาสนาและมีศีลธรรมประจำใจ รู้จักรักษาเกียรติและคุณความดี

ของตน

12. ให้เข้าใจคุณค่าและรู้จักรักษาวินัย
13. ให้มีความเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์

เกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์

14. ให้ตระหนักในความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์ และรู้จักเคารพผู้อื่น
15. ให้มีสัมมาคารวะ และมารยาทอันดีงามตามประเพณีนิยม
16. ให้รู้จักเล่น ทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี และใฝ่สนใจเป็นนักกีฬา
17. ให้รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ สามารถทำหน้าที่เป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้ปฏิบัติงานร่วมกับหัวหน้าด้วยดี
18. ให้เห็นความสำคัญของบ้าน และรู้จักบำเพ็ญประโยชน์ต่อครอบครัว
19. ให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตัว และรู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

เกี่ยวกับความสามารถในการครองชีพ

20. ให้มีความเคยชินและขยันหมั่นเพียรในการใช้มือปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นรากฐานของการประกอบสัมมาอาชีพ
21. ให้มีความอดทน และเข้มแข็งในการทำงาน
22. ให้นิยมและยกย่องการประกอบอาชีพโดยสุจริต

23. ให้รู้จักเลือกซื้อและเลือกใช้สิ่งของที่จำเป็นให้เหมาะสม
24. ให้รู้จักประหยัดทรัพย์ ประหยัดเวลา และพลังงาน
25. ให้รู้จักช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจของครอบครัว และรู้ของทางที่ประกอบอาชีพ
26. ให้ส่งเสริมการค้าของคนไทย และให้รู้ว่าการผลิตและการใช้ของไทยเป็น
การช่วยเศรษฐกิจของชาติ

เกี่ยวกับความรับผิดชอบตามหน้าที่พลเมือง

27. ให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในระบบประชาธิปไตย
28. ให้ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย และวัฒนธรรมอันดี
29. ให้มีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจ และไม่ถูกเหยียดหยามผู้อื่น
30. ให้รู้จักปฏิบัติตนไปในทางที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของสังคม
31. ให้รู้จักรักษาความปลอดภัยของตนเองและสังคม
32. ให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นสุจริตใจของผู้อื่น
33. ให้มีความเข้าใจในผลงานของวิทยาศาสตร์ ทั้งในด้านที่เป็นคุณ และในด้าน
ที่อาจให้โทษแก่สังคม

34. ให้รู้จักรักษาสถาบันสมมติ และสิ่งสวยงามตามธรรมชาติ
35. ให้รู้จักใช้และสงวนทรัพยากรธรรมชาติ
36. ให้รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกัน
เพื่อสันติสุขของโลก

ความมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย

การสอนภาษาไทยมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทางภาษา ให้มีความรู้
ทักษะ และเจตคติที่พอเหมาะสมกับวัย ดังต่อไปนี้

1. ให้สามารถใช้ภาษาได้ดีทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. ให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการติดต่อ และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

3. ให้ได้ความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ และรู้อรรถาธิบายของบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เพื่อเป็นพื้นฐานที่จะเรียนวรรณคดีต่อไป
4. ให้รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับคิดค้นหาเหตุผล และใช้ดุลพินิจของตน
5. ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นภาษาประจำชาติ พึงนิยมใช้และส่งเสริมภาษาไทย

ความมุ่งหมายของวิชาคณิตศาสตร์

การสอนคณิตศาสตร์มีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการแก่เด็กดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้รู้จักคุณค่าของคณิตศาสตร์
2. เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการเบื้องต้นของคณิตศาสตร์
3. เพื่อฝึกฝนให้มีทักษะ สมาธิ การสังเกต ความคิดตามลำดับเหตุผล ความมั่นใจ ความประณีต ความละเอียดถี่ถ้วน ความแม่นยำและรวดเร็ว
4. เพื่อให้เคยชินต่อการแก้ปัญหา และเป็นแนวทางอันจะก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์
5. เพื่อนำความรู้ ความสามารถทางคณิตศาสตร์ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้าน เศรษฐกิจและชีวิตประจำวัน
6. เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง และวิชาที่ต้องใช้คณิตศาสตร์
7. เพื่อปลูกฝังเจตคติและนิสัยในการคิดคำนวณ

เวลาเรียน

ให้มีเวลาเรียนสัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า 5 วัน และตลอดสัปดาห์ให้มีเวลาเรียน 25 ชั่วโมง ในปีหนึ่งให้มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 35 สัปดาห์

อัตราเวลาเรียน

หมวดวิชา	จำนวนชั่วโมงในรอบสัปดาห์
ภาษาไทย	7
สังคมศึกษา	5
คณิตศาสตร์	3
วิทยาศาสตร์เบื้องต้น	3
พลานามัย	3
ศิลปะศึกษา	3
กิจกรรมพิเศษ	1
รวม	25

ภาคผนวก ข.

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรการคำนวณขนาดของโรงเรียนผู้ใหญ่

$$N = \bar{X} \pm t_{.01} S_{\bar{X}}$$

$t_{.01}$ หมายถึง ค่าที่ (t) จากตารางมาตรฐานที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
= 2.81

$S_{\bar{X}}$ หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน = $\frac{S}{\sqrt{n}} = 3.29$

\bar{X} หมายถึง จำนวนนักศึกษาโดยเฉลี่ยของโรงเรียนแต่ละแห่ง = 35.46
ดังนั้น

$$\begin{aligned} N &= 35.46 \pm 2.81 (3.29) \\ &= 26, 45 \end{aligned}$$

ขนาดของโรงเรียนจึงเป็น ขนาดใหญ่ มีนักศึกษาตั้งแต่ 45 คนขึ้นไป

ขนาดกลาง มีนักศึกษาระหว่าง 26 คน ถึง 45 คน

ขนาดเล็ก มีนักศึกษาน้อยกว่า 26 คน

2. สูตรการคำนวณขนาดของตัวอย่างประชากร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N หมายถึง ขนาดของประชากร

n หมายถึง ขนาดของตัวอย่างประชากร

e หมายถึง ขนาดของความคลาดเคลื่อน

3. สูตรการหาคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

ΣX หมายถึง ผลรวมของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย หรือคะแนนวิชาเลขคณิต ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ หรือนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรในแต่ละกลุ่ม

4. สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S)

$$S = \sqrt{\frac{\Sigma (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

5. สูตรการคำนวณขอบเขตของคะแนนเฉลี่ยของประชากร (M)

$$M = \bar{X} \pm t_{.05} S_{\bar{X}}$$

$t_{.05}$ หมายถึง ค่าที่ (t) จากตารางมาตรฐานที่ระดับความมีนัยสำคัญ $.05$

$S_{\bar{X}}$ หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน = $\frac{S}{\sqrt{n}}$

6. สูตรการทดสอบค่าที่ (t -test)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}} \quad (\text{d.f.} = N_1 + N_2 - 2)$$

\bar{X}_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย หรือคะแนนวิชาเลขคณิต ของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1

\bar{X}_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย หรือคะแนนวิชาเลขคณิต ของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2

$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย หรือคะแนนวิชาเลขคณิต ของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

เมื่อ

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{(N_1 - 1) s_1^2 + (N_2 - 1) s_2^2}{N_1 + N_2 - 2}} \cdot \sqrt{\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}}$$

- N_1 หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากร กลุ่มที่ 1
- N_2 หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากร กลุ่มที่ 2
- s_1^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย หรือคะแนนวิชาเลขคณิต ของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1
- s_2^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนการรู้หนังสือ คะแนนวิชาภาษาไทย หรือคะแนนวิชาเลขคณิต ของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 2

ประวัติการศึกษา

นางสาวมยุรี ศรีชัย ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) สาขาการ
มัธยมศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2514 และเข้า
ศึกษาต่อในแผนกวิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2515